

Bewaorderig en spaorderig

Twêê mense in 'n behoorlijk grôôt huis. Aallebaai enthousiast over een hôop dinge en aallebaai mè veul interesses. Bewaorderig zijn ze ok, én spaorderig. Zij is opgevoed met: "Nie weg doen hoor! Je weet mor nooit!" Hum hoor ie dikkels zegge: "Leuk hee, om dat te hebbe!" 't Gekke is dat aal die spullechies amper of gêên geldelijke waerde hebbe, mor dat die twêê d'r wel veul waerde aan hechte. Kaste en kaste vol boeke hebbe ze. Hêêle jaergange van anderande tijdschrifte. Hoevel opnaomebande zal hij hebbe mè muziek en anderande programmao's? Zij geef wel is lezinge over oud speulgoed en daerom het ze kratte vol om mee te neme naer bejaerdemiddachies en daomesverêêniginge. Twêê koffers mè wintersportspulle, een grôôte tas met 'r duikuitrusting, staopels, dêêls aaigegebraaide, troie, kampeerspulle en dôôze vol mè plakboeke. Muntjies uit verre lande, ouwe bandrecorders, z'n houte sleechie van vroeger, knutselspullechies om kaorte te maoke, schilderijchies die d'r vaoder gemaakt het, niet te telle papperasse over Slierecht en d'n Alblasserwaerd en een verzaomeling anzichkaorte. En nog veul en veul meer ... U snap al wat 'r mè zô 'n huis gebeurt ... Dat huis slibt vol! Van bovene tot ondere hêêmel vol!

Raore winter

In oktober 2007 wor ze ziek. 't Lijkt veul op 'n fikse griep, mor dan êên die nie over lijk te gaon. Ze blijf mor kwakkele. 't Raorste is dà ze hêêmel niks doet. Ze voelt 'r aaige dôôd- en dôôdmoei. Raor hoor, voor zô 'n bezig bijchie. Ze leg mor op de bank en doe gêên klap. "Zôô ken 'k je nie hoor, gao toch is wà doen!" zeg hij dikkels. Ze kan 't nie, lijkt hêêmel gevloerd, uitgeput en uitgeteld. In november hoor ze van een vriendin over een leuk en prachtig onderhouwe huis dà leeg komt. Een hêêl leuk huis in een heerlijke groene wijk. Ze wil dat hij mee gao kijke. Hij broemt: " 'k Mot 'r nie aan denke om te verhuize! Hoe zou dat motte met aal onze spulle. Mor as jij d'r nou op staot zà 'k wel mee gaon kijke." Hij is t'r ok weg van! Ze doen 't! Net voor de kerst krijg zij de uitslag van anderande onderzoeke: ze het de ziekte van Pfeiffer gehad! 't Virus is nou uitgewaarekt, mor 't ken nog wel tot een jaer dure voor de klachte hêêmel over zijn. 't Wor een raore kerst. Pfeiffer! Verhuize! Een hôop op te ruime omdà ze klaainder gaon weune ... Oh, oh, hoe mot dat toch aallemael?

Gelukt

Gelukkig hebbe ze nog maonde de tijd om is een baareg uit te zoeke. Ze susse mekaor: " 't Is wel goed dat 'r nou is een hôop weggaot, nou mot 't wel." Monter gaon ze aan de slag, hij mè volle porrie, zij op minder dan haaleve kracht. Elleke keer is d'n blaauwe ton vol oud pepier en dikkels lêêne ze d'r ok nog êên in de buurt. Mêênig ritjie maok zij naer De Kringlôôpwinkel. Hij vertelt grijnzend dà ze 'm al gaon herkenne bij de gemêentewurref. Hij zeg op een dag: "Weet jie wà me mosse doen? We mosse aalles mor laete doen! Dà word niks mè jou, nou ie je nie goed voelt." Ze zal 'm d'r aaltijd dankbaor voor blijve. Wat een wijs besluit. Want nou is 't maai en ze zijn over! 't Is gelukt!

Vlot

't Nieuwe huis was fantastisch onderhouwe en hêêmel schôôngemaakt opgeleverd. Dat stel was t'r gewoon confuus van. En aareg dankbaor voor! Wat hadde ze weer een geluk! Toe kwam de verhuizing ... D'n êênen dag kwamme ze van 't verhuisbedrijf aalles inpakke en 't

gekke was dà faailijk aalles uit dat volle huis in enkele ure in hêël veul dôôze zat. Wat een meraokels wonder. Dà gong gesmeerd. Dà stel keek 'r verbaosd en verwonderd naer. Hadde ze daer d'r aaige nou zô druk om gemaakt? Een fluitjie van 'n cent! Die jonges waarekte wel zô keurig en zô netjies. Ze genote saompies van de terlôpse opmaarekinge van de verhuizers. "Ik zal wel zurrege dà mijn vriendin nooit zôôvel tasse zal verzaomele, ze het 'r mor êên en dat is zat!" "Mevrouw, heb u écht aal die boeke zellef geleze?" "De mense die naer Parrekzicht trugverhuisd zijn, die hadde zô 'n vijftien dôôze, dut zijn d'r wel twêêhonderd!" "Goh, mevrouw, we doche een makkie te hebbe. Een echpaor zonder kindere ... Mor dut is weer is wat aandere en aailijk veul leuker!" D'n aandere dag wier aalles in een grôôte verhuiswaoge gelaoje en in 't nieuwe huis wiere aalle meubels op z'n plek gezet en aal die dôôze in 't goeje kaomertie. 't Was een grôôt wonder! Hoevel mense raoke d'r hoteldebotel van een verhuizing? Hoevel mense zijn d'r stikzenewachtig van en hêêmel uitgeteld? Dut stel ervaert 't aamel 'n bietjie lacherig as leuk en leerzaam, en bekant as gezellige daege. Wat een vakloei benne dat en wat verzurrege ze aalles netjies en keurig! En wat zijn ze beleefd! Petjie af! Ze zijn d'r aallebaai hêël aareg blij om. 't Gong echt VLOT!

Korsjonno

P.S. 't Aalderleste nieuws, zôôas de stambôôm van de familie De Wit, Van Hoek en ok nog die van Groenewege en Hofman (Baon-Hofman), is te vinge op de website van de verêêniging: www.historie-sliedrecht.nl